

ærede Mindretalsordfører siger jo, at det er manglende Tid, som har gjort det umuligt for ham at faa Tilslutning til Ændringsforslagene —, vilde det ærede Medlem sikkert ikke kunne være trængt igennem med sin Anskuelse.

Johannes Jensen: Den højtærede Indenrigsminister udtalte, at Forslaget om Ændringer i § 5 ikke har været forelagt ham. Dette kan formelt siges at være rigtigt, men jeg gjorde allerede, da jeg motiverede Ændringsforslaget, opmærksom paa, at det ikke, som det foreligger her, faldt nøjagtigt sammen med det Forslag, der var fremme første Gang i Udvalget, men at det i Realiteten var det samme. Den eneste Forandring, der er sket, er i Virkeligheden den, at man har holdt sig til Huslejeniveauet som det, der skulde danne Grundlaget for Krav om at komme i Betragtning efter § 5, medens man har udeladt Tilføjslen om de „særlige Omstændigheder“, fordi Mindretallet er gaaet ud fra, at Udtrykket „særlige Omstændigheder“ var et vagt Begreb, medens Huslejeniveauet var det, man bedst kunde holde sig til. Derhos har ogsaa Forhandlingerne i Udvalget overbevist os om, at der kunde være forskellige Meninger om, hvad der skulde forstaaes ved „særlige Omstændigheder“. Jeg maa altsaa hævde, at Ændringsforslaget i Realiteten er det, som den højtærede Indenrigsminister har set, og som jeg fik den Opfattelse, at den højtærede Minister tog ret favlvilligt paa, idet han endog stillede i Udsigt at kunne tiltræde det, hvis der ellers i Udvalget kunde skaffes fornødent Flertal derfor.

Den højtærede Indenrigsminister foretog et lille Regnestykke, der skulde vise, at naar vi ved vort Forslag mente at bringe Statens og Kommunernes Risiko ned fra 85 til 75 pCt., var det i Grunden lidt af en Taskespillerkunst, thi Staten og Kommunen mødte selv med Pengene, og det var derved, Risikoen blev bragt ned. Ja, det er meget rigtigt, men hvad er det, der kan ske efter Lovforslaget? Der kan ske dette, at Stat og Kommune tilsammen kommer af med dobbelt saa meget som det, vi foreslaar, de skal af med, og at det, de saaledes kommer af med, bliver en Foræring, som ingen

Indflydelse faar paa Gælden. For at nævne et bestemt Beløb vil jeg sige, at hvis Stat og Kommune efter vort Forslag skulde give tilsammen 1 000 Kr. i direkte Tilskud og den paagældendes Gæld derved bringes ned fra 85 til 75 pCt., vil Forholdet efter Lovforslaget, som det foreligger, være dette, at Stat og Kommune kan komme af med 2 000 Kr., altsaa det dobbelte, i Form af Rentetilskud, men Gælden til Boligfonden vedbliver at være ganske uforandret. Jeg gentager derfor, at vort Forslag byder den bedste Sikkerhed for Stat og Kommune, og jeg tror, at dette i Virkeligheden i det lange Løb vil være i de byggendes Interesse.

Den højtærede Indenrigsminister paa- stod, at det ikke vilde være muligt at skaffe saa mange Bygningsarbejdere, som der skulde til, hvis min Forventning gik i Opfyldelse og vort Forslag skulde føre til, at der blev bygget mere i den tilstundende Sommer. Herom kan vi ikke vide noget, men jeg vil dog henvise til forskellige Forhold. Jeg vil henvise til, at dette Lovforslag i særlig Grad begunstiger Parcelbyggeriet, og Parcelbyggeriet har den Egenskab ved sig, at det kan give Beskæftigelse til Folk, som ikke kan finde Beskæftigelse ved Kasernebyggeriet, f. Eks. til Smaamestre, der ikke er økonomisk stillet saaledes, at de kan paatage sig de store Bygningsforetagender, men derimod meget let kan paatage sig de Huse, der her er Tale om; der er tillige i Arbejderstaben ældre Folk, som ikke kan gaa ind i de store Akkorder og det Arbejde, Kasernebyggeriet medfører, men som meget vel kan beskæftiges og vil være glade ved at faa Beskæftigelse ved det Arbejde, Parcelbyggeriet medfører. Endvidere vil jeg sige, at naar vi her i Landet i Perioden fra 1916 og til nu har kunnet opføre flere Boliger, end der i en tilsvarende Periode forud for 1914 eller 1916 er blevet opført, og naar man har kunnet gøre dette paa et Tidspunkt, da alle Fabrikker forlangte Arbejde udført, fordi de skulde udvides, paa et Tidspunkt, da en Masse Mennesker vilde have deres Butikker lavet om, fordi de var for smaa og skulde moderniseres, paa et Tidspunkt, da alle Gullaschfolk byggede Villaer paa Strækningen fra København op til Gilleleje, saa